

SKYTTERNYTT

Medlemsblad for
Norges Skytterforbund

Puss og stell av luftvåpen
Harald Stenvaag gir sine beste tips
Side 10

Helene Vikøren er tilbake
Nå i speilvendt positur
Side 29

NSFs ungdomsutvalg
Hvem er de?
Side 14

Historisk tilbakeblikk
Vi går 25 år tilbake i tid.
Hva skjedde da?
Side 39

Reisebrev fra Svalbard
Hvordan er det å holde trenerkurs
78 grader nord?
Side 22

Nr. 1 2017, 35. årgang

// REDAKTØR //

Heidi Sørestrand Jægtnes

Mobil: 926 64 624

E-post: heidi@skyting.no

// NORGES SKYTTERFORBUND //

Postadresse

Norges Skytterforbund, Postboks 5000,
0840 OSLO

Besøksadresse

Sognsveien 73, Oslo

E-post: nsf@skyting.no

Hjemmeside: www.skyting.no

// FASTE BIDRAGSYTERE //

Bjørn Myrset

Hans Olav Bjelvin

Willy Klette

// ANNONSEANSVARLIG //

Norsk Militærtetnisk Forlag

Prinsens gate 22

0157 Oslo

v/Bjørn Domaas Josefsen

Tlf: 22 41 60 77/mob.: 901 83 211

E-post: b.josefsen@mil-tek.no

Alternativt Knut Berg:

Tlf: 22 41 60 41/mob.: 480 43 905

Fax: 22 41 60 11

Ved ønske om hel eller delvis gjengivelse av tekst, illustrasjoner og bilder, henvend deg til Skytternytt's redaksjon. Videre trykk kan kun skje med tillatelse.

Stoff og forslag til saker sendes via e-post til skytternytt@skyting.no.

// DESIGN //

FRAKK design

SKYTING

– EN SPORT FOR ALLE

Velkommen til Skytternytt, uansett hvordan du leser denne utgaven. Om det er i digital klesdrakt eller en utskrevet PDF. For mange er det en stor omveltning å gå fra det trygge, håndfaste bladet, til mer moderne og banebrytende teknologi. Men det gir også mange muligheter.

Ved å være på nett får dere som lesere mer eller mindre evig tilgang på stoffet, uten å måtte ta vare på alle bladene. Saker kan komme ut fortløpende, og vi har tid og mulighet til å lage mer utdypende (og forhåpentligvis gode) artikler. Vi ønsker å satse på både topp og bredde, og lage saker som kan engasjere på tvers av aldre og grener. Her bringer de digitale mediene store fordeler. Artikler kan lettere deles og flere lesere nås, og det er kortere vei for tilbakemeldinger. For målet er jo i bunn og grunn å skape engasjement rundt skytesporten. Både for trofaste medlemmer, men også nye nysgjerrige.

Skyting stikker seg ut som en generasjonsidrett. Besteforeldre kan dra på banen med barnebarna. For mange er det en livsstil, og hele familien driver med sporten sammen. Dessuten det spiller ingen rolle om du satser for fullt eller skyter noen ganger i halvåret. Du kan være akkurat så aktiv som du ønsker, og fortsatt være en del av miljøet. Det er ganske unikt. Å gi unge anledning til å drive med en idrett hvor de kan satse på sine premisser, det er verdifullt. Og noe vi ønsker å vise fram.

Som du kanskje ser er det mindre resultat-fokus i denne utgivelsen. Det er fordi dette kommer fortløpende på skyting.no og Facebook-siden vår. Men vi har beholdt hilsenen fra presidenten, oppdateringer fra komiteer og Ladehjørnet. I tillegg har det dukket opp en ny spalte ved navn «Historisk tilbakeblikk», og helt i slutten av bladet ligger det en quiz med snasene premier. Vi er spent på hva du synes. Hva du som medlem vil lese om er viktig. Innboksen er åpen, det er bare å sende inn tips, bidrag og tilbakemeldinger til skytternytt@skyting.no. Enn så lenge: følg med på Skytternytt på nett!

God lesning!

Beste hilsen.

Heidi Jægtnes

Webredaktør, heidi@skyting.no

PRESIDENTEN HAR ORDET

Ja, det er første gang jeg skriver denne spalten for vår nye, digitale utgave. Styret er nå i full gang med arbeid med saker til Forbundstinget. Det blir sikkert et meget interessant Ting. Jeg håper alle er innstilt på å bidra med positivitet til de mange forslag Forbundsstyret fremmer. Vi håper at forslagene kan bidra til et modernisert forbund, selv om det kan bli større endringer i nåværende oppbygging.

Selve organisasjonsprosessen og de store nyvinningene på IT-siden, krever svært mye av ressursene. Det har vært lagt ned mye arbeid av administrasjonen, og ikke minst pådriverene Håvard Larsen og Kenneth Eikenes, men det ser ut til at vi lykkes med svært mye av det som implementeres.

Vår dynamiske Sportssjef Tor-Idar Aune skaper entusiasme og innsatsvilje hos våre potensielle landslagsutøvere. Dette er meget positivt og jeg er sikker på at hans (og våre) ønsker vil kunne bli oppfylt. OL i Tokyo i 2020 er det vi jobber mot. Det er mange målepunkter underveis, vi får se hvordan det går i tiden fremover. Kvoteplasser til OL blir ikke delt ut i 2017, men i 2018 er det flere muligheter.

Våre venner i Olympiatoppen har delt ut støtte og stipender som jeg synes vi bør være fornøyde med, særlig i et år hvor vinter-OL vil stå i fokus. Vi er på alle måter med.

Jeg har meddelt valgkomiteen at jeg ikke stiller til gjenvalg på Forbundstinget. Komiteen er i godt arbeid med den nye styresammensetningen. Jeg har vært med i styret i ni år, og synes nå at det er på tide med nye krefter. Men jeg er som dere spent på hva resultatet blir når valgene kommer på slutten av Forbundstinget.

Utfordringene vedrørende skytebanesituasjonen er dog like aktuell som for ni år siden. Vi ønsker å modernisere og miljøforbedre Løvenskioldbanen, men her er det stadig uavklart om vi får lov til å

disponere området rundt banen til masseinntak. Vår tomt er dessverre ikke stor nok til de arbeidene vi mener er nødvendige for å få til dette på en god måte. En annen banesak: Nordstrand Sportsskyttere og Nordstrand Skytterlag har igjen fått store bevilgninger av et enstemmig Oslo Bystyre til å spreng ut en fjellhall til skytebane. Vi håper dette vil lykkes denne gangen!

I tillegg til behandling av forslag til Forbundstinget, skytebane-situasjonen og implementering av nye IT-løsninger, jobber også styret med våpenloven og forbereder oss på et nytt EU-direktiv som kommer. Det er mange utfordringer å ta hånd om.

Gode venner, lykke til med dette nye Skytternytt, må det bli vel mottatt av dere brukere og lesere. Jeg ser frem til den videre utviklingen av vår måte å kommunisere på, og ønsker den nye redaktøren lykke til.

Med husk fortsatt: VI ER ALLE SKYTTERE!

Beste hilsen

Jan Tore Berg-Knutsen

President

SISTE NYTT FRA FAGKOMITÉ

RIFLE

Det nærmer seg slutten for inneværende tingperiode, og trolig også for fagkomiteene slik vi kjenner dem i dag. FKR har selvsagt vært involvert i arbeidet med forslag til ny organisasjon, og har vært særlig delaktig i utforming av den nye Toppidrettskomiteen. Den senere tiden har FKR blant annet jobbet med ferdigstillelse av årsrapporten for 2016, oppfølging og rekruttering av NM-arrangører, utarbeidelse av kriterier for tildeling av kongepokalen 2017, samt oppfølging av reglementsendringer.

REGLEMENT

ISSF har i kjent stil gjort en rekke endringer i reglementene for flere av riflegrenene, gjeldende fra 1. januar 2017. Fagkomiteen jobber med å vurdere nasjonale tilpasninger der det er nødvendig, og vil offentliggjøre dette på Skytterforbundets nettsider så snart dette er klart. Utgangspunktet er at vi i NM og andres nasjonale stevner fortsatt skal følge ISSF sitt reglement, men med samme nasjonale tillempinger som tidligere vedrørende utstyrskontroll.

Noen av de viktigste endringene i ISSF sitt reglement for rifleskyting er:

- » Skyggelapper på siden av ansiktet er ikke tillatt. Kun én lapp foran ikke-sikteøyet, maks 30 mm bredde.
- » Endringer i finaleprogram i énstillings-konkurranser (luft rifle og 60 skudd ligg) – to femskudds-serier på 250 sekunder (luft) eller 150 sekunder (ligg). Deretter 14 enkle konkurranseskudd (50 sekunder luft, 30 sekunder ligg). Eliminering av skytteren med dårligste sum etter 12 skudd, og deretter etter annethvert skudd til gull- og sølvmedalje er avgjort. Totalt 24 skudd i finalen i énstillings-konkurranser.
- » Regler for justering av kolbekappe på luftgevær og standardgevær er tilpasset moderne kolbekapper.
- » Forskjefte på luftgevær og standardgevær kan nå bygge inntil 12 cm ned fra løpets senterlinje.
- » Bakskjefte mellom pistolgrepet og kolbekappa kan ikke bygge mer enn 14 cm ned fra løpets senterlinje. Gjelder ikke treskjeffer (dvs. gamle Anschütz- og Feinwerkbaukjeffer kan fortsatt brukes).
- » Begrensningen på kolbekappens nedre punkt er fjernet.

ISSF sitt reglement gjeldende fra 1.1.2017 finnes **her**.

OL-ØVELSER

Det har vært mye diskusjon i skyttermiljøet etter at det ble foreslått å gjøre endringer i skytegrenene i OL. Mange nasjonale skytterforbund og profilerte skyttere har vært sterke motstandere av foreslåtte endringer, men ISSF har nå valgt å støtte forslaget som går ut på å fjerne 60 skudd liggende som OL-gren, til fordel for en kjønnsblandet lagkonkurranse på luftgevær. Se referat fra ISSF Executive Committee-møtet 21.-22. februar **her**.

IOC sin programkomite vil i løpet av sommeren bestemme det endelige programmet i OL i Tokyo 2020.

NORGESMESTERSKAP

FKR har de siste årene strevd med å finne NM-arrangører, og det er beklagelig at vi ikke har klart å finne arrangører utenfor Østlandet. Nå skal det sies at både Kisen MSL, Nordstrand SS og Elverum RK, har gjort en formidabel jobb med sine arrangementer, men det er ønskelig med litt større spredning på NM-arrangementene. Tilbakemeldingene fra blant annet deltagerne på riflekonferansen i 2016, var at NM har blitt et særdeles krevende arrangement. Spesielt ble NM 50m utpekt som det mest krevende mesterskapet å arrangere grunnet plassmangel, tidspress mtp antall øvelser og ikke minst finalene, samt for få ildsjeler i klubbene.

FKR har fått på plass arrangører til mesterskapene i inneværende år, men har dessverre ikke lyktes med å få landet noen arrangører i 2018. Sitter du på gode idéer eller tiltak for å sikre NM-arrangører i årene fremover, send oss gjerne innspill.

Oversikt over NM i 2017:

- » 10m arrangeres av Kisen og 15m arrangeres av Nordstrand 15.-19.mars.
- » Landsstevnet for rekrutter 10m arrangeres i forbindelse med ungdomslekene på Lillehammer 21.-23. april.
- » Landsstevnet for rekrutter 50m arrangeres av Numedal 26. august.
- » NM 50 og 300m arrangeres av Elverum 7.-10. september.

Som avtroppende leder av FKR vil jeg takke for fire begivenhetsrike år i Norges Skytterforbund. Det har vært en lærerik og spennende erfaring, som har lært meg mye om organisasjonsarbeid generelt og vår egen organisasjon spesielt. Tusen takk til fagkomiteen, styret og administrasjonen for godt samarbeid de siste fire årene. På gjensyn!

Med vennlig hilsen

Gyda Ellefsen Olssen

Leder fagkomité rifle

SISTE NYTT FRA FAGKOMITÉ PISTOL

FRIPISTOL

Det har kommet signaler om at ISSF har foreslått at fripistol skal utgå som OL-øvelse. Dette er fordi IOC ønsker å tilpasse slik at det blir samme antall for menn og kvinner i OL. Derfor foreslår ISSF at Fripistol erstattes av en mix-øvelse på luftpistol for å komme IOC litt i forkjøpet, da eventuelle forslag derfra lett kan medføre andre øvelser som er mer tilpasset for visning på TV og andre media.

Fagkomiteen har ikke sendt inn noen innsigelser på forslaget da tilbakemelding fra medlemmene tilsa at det trolig ikke ville ha noe innvirkning på en slik endringsprosess styrt av IOC.

NORDISK FELTMESTERSKAP

Etter invitasjon fra DGI skyting ble det avholdt et møte i Danmark den 23. februar med ledere fra Sverige, Norge og Danmark, hvor vi gikk gjennom regelverket for Nordiske Feltmesterskap for å få ett mer ens regelverk uansett hvor mesterskap avholdes. De ble avtalt at et tilsvarende ledermøte skulle avholdes annethvert år.

Viktige punkter som ble gjennomgått var:

- » Mesterskapet skal arrangeres den 3. helgen i september hvert år.
- » Tidspunkt for utsendelse av innbydelse og hvilke opplysninger som skulle være med på denne ble presisert.
- » Presisering av aldersgrense for junior, til og med det året en fyller 20 år, er nødvendig da Danmark ville bruke en nasjonal grense på 24 år for å ta ut sine skyttere.
- » Link til opplysninger om hver nasjon sitt nasjonale regelverk skal fremgå av den endelige innbydelsen som skal sendes ut til alle uttatte skyttere. Likse en fast kontaktperson.
- » Litt presisering og våpenkontroll og kaliberkrav til «grovvåpen». Mellom kal.32 og kal.38.
- » Vi fikk med at «den norske» tellemåten for poeng skulle brukes uansett arrangør. Altså summere antall skudd og figurer.
- » Tilslutt kom det en presisering av dette med eventuell omskyting og hvordan protester skulle behandles.

Avklaring av arrangør bør skje i god tid, mesterskapet skal gå i Norge neste gang i 2019, så er det noen klubber som har feltstevne den 3. helgen i september så kan dere være en aktuell arrangør.

EYL 2017

Tre pistolskyttere, Trude Johansen og Ann Helene Aune, begge Mysen PL, og Erik Eknes, Kongsberg Pk, har deltatt i eliminering for deltakelse i EYL i Öckerö Open 11. februar. Laget er nå klart for kvalifiseringen i Region Nord som blir i Öckerö i Sverige i tidsrommet 21.–23. april.

En oppfordring går til alle klubber med ungdommer mellom 14 og 18 år om å se på statuttene for denne skytingen, og oppfordre egne skyttere til å delta på luftstevner slik at det også ved slutten av årets finnes aktuelle skyttere som kan meldes på før 31.12, og dermed få tilbud om å delta i 2018. Se denne [link](#) for mer info.

NORGESMESTERSKAP

Endelig er alle årets NM i boks. Ved årets begynnelse var bare NM Spesialfelt og NM PPC 1500 klare. Litt etter hvert kom Bærum Pk som arrangør av NM felt på Løvenskiold, og Mysen PL som arrangør av NM luftpistol i Eidsberghallen. Tilslutt kom Ørland PK som arrangør av NM bane.

Fagkomiteen ber klubber/kretser om å se litt lengre frem i tid og søke om NM flere år i forveien slik at en i fremtiden unngår at tildeling av ulike NM kommer så seint. Vi skulle gjerne hatt alle mesterskap klare minst ett år i forveien.

Pål Kristiansen

Leder fagkomité pistol

SISTE NYTT FRA FAGKOMITÉ LERDUE

HEI TIL ALLE SKYTTERNE DER UTE!

Nå nærmer det seg fort at vi kan komme i gang med skytingen vår med bedre temperaturer og snøfrie omgivelser.

Årets første uttak til World Cup er gjennomført, og det blir ti leirdue-skyttere som reiser til Kypros i mai. Det er i Skeet: Tom B. Jensen, Ole E. Undseth, Jonas Filtvedt, Henrik Fylling, Barbro Brevik, Karoline Celius og Malin Farsjø. Sindre Krågsrud, Nadir Nghiouei og Martin Larsen skal delta i OL-Trap. Vi ønsker dem alle lykke til!

Vi i fagkomiteen har i det siste jobbet med å få på plass det nye regelverket innen ISSF og NSR sine øvelser. Dette er nå til oversetting, noe som er en tidkrevende jobb for å få alt riktig. For vår del er det en mye nytt med at Dobbeltrap er ute av OL-programmet, og at det er nytt finaleprogram i OL-trap og Skeet. Samt noen nye tekniske regler.

Vi har også hatt en oppryddingsjobb blant utøvere og klubber som ikke lå inne som medlem av forbundet i det nye medlemsregistret. Derfor oppfordres alle aktive skyttere til å sjekke opp sin status i NIF sitt medlemsregister, på minidrett.nif.no. Logg deg inn der for å ta ut ditt startkort, da ser du om du er riktig registrert med klubb og klasse. Hvis det er feil, kontakt medlemsansvarlig i klubben din. Det er viktig å få på plass dette før du kan melde deg på et stevne, hvis ikke får du ikke meldt deg på.

Når det gjelder påmelding til stevner så har fagkomiteen bestemt at for Nordisk Trap- stevner vil ikke påmeldingen åpne før 8 uker før stevnestart, og det oppfordres til å benytte forhåndsbetaling. Det vil hindre at mange melder seg på tidlig og dermed glemmer å komme på stevnet. Med andre ord ganske likt med hvordan leirdue.net håndterer dette.

Terminliste for 2017 ligger ute på skyting.no. I forbindelse med den nye dataløsningen må nå hver enkelt klubb selv legge inn de stevnene de skal ha

utover. Stevnet vil deretter bli godkjent (eller omgjort) og kommer så ut på terminlista. Gå inn på SkytterAdmin på hjemmesiden så finner klubbene ut hvordan dette gjøres.

Vi oppfordrer også klubbene som vil arrangere NM i 2018 om å søke, dette for at vi kan få fordelt disse stevnene så tidlig som mulig og at arrangør kan få forberedt seg godt.

Alle av årets NM har vi arrangører til, og takk til disse som tar på seg den jobben.

Da ses vi snart på banen!

Knut Leer

Leder fagkomité leirdue

HUN BLE ÅRETS SKYTTERSJEL

JULIE ANDREA BAKKEN

Prisen Årets Skyttersjel gikk i 2016 til en person som er ung av år og satser selv, men som bruker minst like mye tid på å gjøre andre gode.

// FOTO OG TEKST: HEIDI SØRESTRAND JÆGTNES //

For Julie Andrea Bakken er skyting en stor del av livet. Hun begynte aktivt med luftskyting i 12-13-årsalderen, og siden ballet det på seg med NTG-utdanning og satsning. Nå er Kongsvingerjenta blitt 24 år, og engasjementet har ikke blitt mindre. Tvert i mot. I tillegg til egen skyting, legger hun ned stor innsats for klubben Eidskog Skytterlag, gjennom blant annet ungdomsarbeid, dugnader og en drøss med ulike arrangementer. Hun tar seg til og med fri fra sykepleierjobben for å kunne stille på skyteskole for skoleelever på dagtid. Det er altså ingen tvil om at skytesporten ligger hennes hjerte nært.

– Det jeg liker med skyting, er at det er veldig sosialt og passer for alle aldre. Det er også veldig greit hvis du har skader eller en funksjonshemming, du kan skyte uansett. Det er ikke noen begrensninger, og har du en dårlig dag så går det bare utover deg selv, sier Julie.

– Dessuten spiller ingen rolle om du ikke kjenner noen på stevner. Det er det alltid noe å prate om med andre skyttere.

OVERRASKENDE TELEFON

Det var Eidskog Sportsskyttere som nominerte Julie. Selv hadde hun ingen anelse.

– Jeg skjønte ingenting da jeg fikk telefonen, ler hun.

– Det tok litt tid før det sank inn, for jeg visste ingenting om dette. Men det var kjempegøy og veldig stas. Jeg har jo lagt ned mange timer i dette, så det er veldig koselig at det har blitt lagt merke til.

KREATIV SJEL

Og det er kanskje ikke så rart at det er mange som setter pris på Julie. I årenes løp har hun arrangert alt fra overnattinger på skytebanen, til jentekvelder, nisseskyting, oppussing av garderobes, og ikke minst – tatt med ungdommene på landsstevnet for rekrutter. Det er årets høydepunkt for mange.

– Før landsstevnet er det fullt kaos her. Vi lager t-skjorter, lapper med hva de skal fokusere på, har ekstra treninger, og passer på at alle blir godt kjent før vi drar. I tillegg til selve skytingen går vi også ut og koser oss. Under konkurransene bruker vi de eldste til å hjelpe de yngste. Ofte har de fått en egen medhjelper som for eksempel står bak på innskyting.

På treninger ellers praktiseres det med en kjærlighet til de som skyter 10, 9. Julie kan fortelle at dette vekker stor begeistring. Men

aller gjevest er det å skyte 300 poeng. Da vanker det to kinobilletter, og disse er det mange som kjemper om.

MANGE JERN I ILDEN

Utenom jobben og skytingen har Julie flere prosjekter på tapetet. Hun og kjæresten holder på å pusse opp en gammel gård hun har overtatt etter oldemoren. Det var her hun fikk prøve sine første skudd, og familien har jevnlig reist opp i helgene for å trene. For ikke overraskende kommer Julie fra en skikkelig skytterfamilie. Både mor, far, farfar og søskenbarn har drevet og driver med skyting, være seg pistol eller rifle. Drømmen er nå å bygge en skytebane i kjelleren.

– Det hadde vært deilig å få tid til å trene litt mer uten å måtte reise så mye, forklarer Julie.

Med jobb, oppussing og mye opplæring og instruksjon av andre er det kanskje ikke så rart at tiden til egentrening kan blitt knapp.

– Jeg ønsker å satse og konkurrere mer på luftskytinga. Det dabbet litt av i høst, innrømmer Julie.

– Men det er så gøy å se ungdommene få det til. De får nye rekorder, kommer bort til meg, viser lappen og sier ”det gikk jo litt bra da”. Det finnes ikke noe bedre, smiler hun.

PUSS OG STELL AV LUFTVÅPEN MED HARALD STENVAAG

Visste du at luftvåpen også trenger stell og omsorg for best mulig presisjon? Harald Stenvaag gir deg sine beste pussetips!

// FOTO OG TEKST: HEIDI
SØRESTRAND JÆGTNES //

HVORFOR PUSSE?

Men først, hvordan kan et luftvåpen bli møkkete? Det er jo ikke noen krutteksplosjon legger igjen krutt slam i løpet. Dette sier Harald

henger sammen med at kula er lagd av bly, som har et lite fettlag utenpå. For hvert eneste skudd legger en del av dette laget seg igjen i løpet. I tillegg vil våpenet, særlig når det er nytt, spytte ut litt olje som legger seg som en seig masse i løpet. Derfor vil presisjonen gradvis forringes hvis våpenet ikke pusses. Det kan være greit å lage seg en rutine på å pusse etter 500 skudd, altså en boks med kuler. Husk at de første fem skuddene etter puss vil gå litt tregere, og at de bør skytes før en konkurranse.

UTSTYR

Felles for luftvåpen er at det er vanskelig å bruke en pussestang. Det er vrient å komme til bakfra, siden det ikke er noe sluttstykke. Og føres pussestanga inn forfra risikerer du å skade løpsåpningen og kroningen. Derfor er pussesnora Haralds favorittløsning. Det er rett

og slett et kraftig nygonsnøre med en løkke bak. I tillegg trenger du ulltråder og litt fett. Dette koster rundt 200 kroner og kan vare i flere år. En billig investering for å ha et perfekt våpen, mener Harald.

Olje er i utgangspunktet greit å unngå, siden det kan renne ned i mekanismen og gi lekkasje på pakningene. Det eneste unntaket er på leddene til ladearmen. Da kan du ta litt olje på en Q-tips og gni veldig forsiktig på.

En pussesnor, ulltråder og litt fett er alt du trenger for maks presisjon. Olje er i utgangspunktet lurt å unngå, men det kan brukes litt akkurat på ladearmen.

GJENNOMFØRING – LUFTTRIFLE

1. Putt snora inn i løpet fra kammerenden, og dytt til den dukker opp ved løpsåpningen.
2. Dra i snora til løkken i enden står over kammeret.
3. Tre på ulltråder i løkka. Hvor mange avhenger av merke og løp, men hovedregelen er fire til fem tråder.
4. Pass på at ulltrådene er midtstilt, slik at de ikke faller av løkka. De skal heller ikke være dekket av olje eller lignende. Tvert i mot skal de være helt tørre. Snu litt på ulltrådene når du pusser, så kan du bruke dem opp til 20-30 ganger før du kaster dem.
5. Nå skal du trekke snora gjennom. Det skal være passelig bra motstand når du drar. Her kan du også få en kamerat til å holde våpenet. Gjenta hele prosessen tre til fire ganger.
6. Skru av patronen og legg litt fett på gjengene. Da blir de ikke så lett slitt, og patronen blir lettere å skru av og på.
7. Gjør det samme på selve patronen og adapteren. Du trenger ikke smøre fett utover, det fordeler seg automatisk når du skrur delene på våpenet igjen. Vær forsiktig når du skal montere patronen på igjen. Blir den sluppet ned på gjengene blir de ødelagte, så det lønner seg å entre patronen rolig. Med fett på gjengene skal det også være veldig lett å skru den på plass igjen. Du skal faktisk kunne klare det med to fingre. Blir gjengene slitt, risikerer du i ytterste konsekvens å få dårligere utgangshastighet hvis patronen ikke er skrudd ordentlig på og det ikke kommer nok luft inn i ventilen.

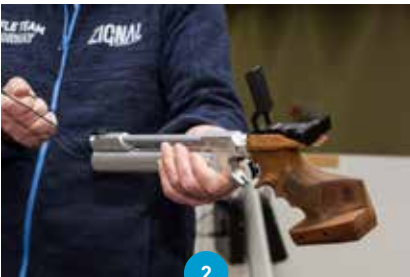
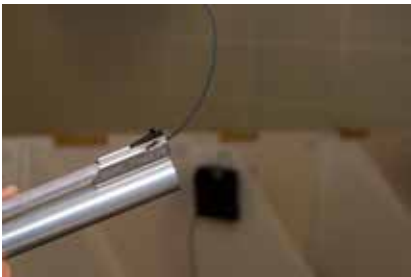
GJENNOMFØRING – LUFTPISTOL

1. Tre tråden inn der du ville lagt kula. Det er gjerne litt trangere å få pussesnora inn i løpet på en luftpistol enn luftgeværet, og på noen luftpistoler er det en litt stor åpning mellom den rekyldependende trakta som ligger foran og løpet. Det kan føre til at snora stikker ut der, men da er det bare å prøve på nytt.
2. Pass på at pussetrådene ligger midt på løkka, og dra pussesnoren gjennom løpet. Gjenta prosessen tre til fire ganger.
3. Ha litt fett på gjenger og adapteren til patronen. Dette trenger ikke å smøres ut, siden det fordeles når du skrur delene på igjen.
4. Monter patronen forsiktig på igjen, og pussing er ferdig!

GJENNOMFØRING LUFTTRIFLE

GJENNOMFØRING LUFTPISTOL

Andrea Wick gikk fra å være landslagsskytter på pistol, til å bli en av tre riflekvinner som dro til EM i Maribor i mars.

TILBAKE I NORGESTOPPEN

Andrea Wick (24) var spådd en lysende pistolkarriere. Hun tok NM-gull og var med i EM, men en skulderskade satte punktum. I 2017 ble hun igjen EM-aktuell, men denne gangen som rifle-skytter.

// FOTO OG TEKST: BJØRN MYRSET
SKYTTERBJORN@GMAIL.COM //

Jenta fra Sjøvegan i Troms begynte med pistolskyting i en alder av 12 år. Lillesøster Marlene hadde vært og skutt noen ganger sammen med venninnegjengen tidligere, og nå lokket hun med seg Andrea på banen i det lokale bomberommet. – Å sitte og skyte med kaliber 22 var jo ganske kult, og som alt

annet jeg prøver, så hadde jeg nybegynnerflaks og fikk det til, husker Andrea.

– Det tok heller ikke lang tid før pappa skjønnte at dette kunne bli en hyggelig familieaktivitet, så han slang seg fort med, ler hun.

Etter et par år begynte hun å skyte stående, noe som overraskende greit. I to år reise hun og faren rundt og skjøt felt- og luftstevner.

HELSEUTFORDRINGER

Etterhvert ble det skyting og videregående ved idrettsgymnaset i Meråker. Der fikk Andrea i 2010 debutere på landslaget sammen med lagvenninnene Mariell Vestnes og Ida Marlene Bruheim.

– Jeg ble nummer 35 tror jeg, men jeg fikk et NM-gull på luft og har 372 som personlig rekord. Deretter kom problemene. Jeg har noen ekstraordinære leddutslag og fikk store smerter da jeg trente knallhardt. Jeg måtte legge bort våpnene. Siste året ved skytterlinja på Meråker ble det knapt skutt mer enn en gang per uke. Så traff jeg Øyvind. Etter at jeg fullførte det siste året ved Meråker skulle jeg studere på BI. Vi flytta sammen og etablerte oss i Lillestrøm og jeg begynte å følge han på trening, sier Andrea, som nå er ferdig utdannet økonom og jobber som rådgiver ved Odal Sparebank.

OMSKOLERING

– Øyvind hadde bestemt seg for å satse alt mot OL i 2016, og jeg tok med meg luftpistolen og prøvde å trene med, forteller hun videre.

– Det fungerte fortsatt ikke. En spøk ble til alvor da Øyvind ga meg en skytejakke som han hadde vunnet i Oslo Open. Deretter gikk familien sammen og kjøpte resten av utstyret jeg ville trenge for å kunne omskoleres til rifleskytter. Så var vi i gang, rakk et par treninger i romjula og ble med Kisen-gjengen på tur til Sævsjø på Swedish Cup. Jeg ble nest sist, men klarte 383 poeng. Dette var i 2014. Så jeg satte meg mål om topp ti i 2015, topp 5 i 2016 og topp 3 i 2017, og nå ble jeg altså tatt ut som en av tre norske rifleskyttere i EM i Maribo i mars. Så jeg må nok lage meg noen nye mål nå, sier jenta som elsker struktur og målrettet arbeid.

ELSKER TOPPIDRETTLIVET

Andrea understreker at hun elsker livet som toppidrettsutøver,

hvor stikkord er struktur, planlegging og hardt arbeid for nå sine mål. Hun legger heller ikke skjul på at det er ekstra stas å dele liv og bosted med en annen skytter.

– Vi er to som trener sammen mot store mesterskap hele tiden, og det gir for meg et meget verdifullt og rikt liv. Jeg gleder meg til fremtiden, og har langsiktige mål. OL i Tokyo hadde vært gøy, men jeg håper også veldig på 2024 da, avslører Andrea, som på sikt kan se for seg en yrkeskarriere som trener innenfor skytesporten.

Det blir mye tid på banen sammen for Andrea og samboer Øyvind S. Flatla.

DETTE ER NSFS UNGDOMSUTVALG

2016 var ungdommens år i idretten. Det ble arrangert Ungdoms-OL på Lillehammer, ungdomssamlinger, stort lederkurs for ungdom og nå har vi attpåtil fått på plass et Ungdomsutvalg!

// FOTO OG TEKST:
HELENE RØNNINGEN //

Utvalget består av seks ungdommer fra alle de fire grenene i Norges Skytterforbund, men de representerer ikke hver sin gren. De skal jobbe sammen til det beste for all ungdom i NSF. De ønsker blant annet å jobbe for å ivareta ungdommenes interesser i NSF, inspirere flere unge til å ta verv og bli ledere i idretten samt å jobbe målrettet for å styrke ungdomsdeltakelsen i skyttersporten.

// Navn //
Christoffer Robin Hammerstad Hovd

// Alder //
18 år

// Hjemsted/bosted //
Drammen

// Klubb //
Bærum pk

// Verv //
Medlem i Ungdomsutvalget

HVEM ER DU?

Jeg jobber som lærling som møbelsnekker og ellers er jeg veldig interessert i modellbygging, pistolskyting og tegning.

NÅR OG HVORFOR BEGYNTE DU MED SKYTING?

Pappa begynte også så det moro ut så begynte jeg. Tror dette er mitt 5 år.

HVORFOR BLE DU MED I UNGDOMS-UTVALGET?

Jeg syntes det hørtet spennende ut.

// Navn //
Erik Gurholt

// Alder //
19 år

// Hjemsted/bosted //
Skien

// Klubb //
Skien JFF

// Verv //
Medlem av ungdomsutvalget i NSF

HVEM ER DU?

Jeg heter Erik Gurholt, er 19 år gammel og bor i Skien by, som ligger i Telemark. Jeg skyter for Skien JFF, som har nærmere 800 medlemmer. Jeg kommer fra en familie på fem, med to eldre søstre. Jeg er lærling som sterkstrøms elektriker i elektro 4, og har et år igjen av læringstiden. Ellers er jeg mye sammen med venner på fritiden, enten det er på trening, bowling, jakt eller leirdueskyting.

NÅR OG HVORFOR BEGYNTE DU MED SKYTING?

I en alder av 14 år ble jeg hektet på leirdueskyting. Det skjedde da jeg skulle ta jegerprøvekurset, og måtte på skytebanen for å prøve forskjellige våpen. Hagle var et av dem. Jeg har vært interessert i jakt siden da. Pappa en nok hovedgrunnen til at alle disse tilfeldighetene fant sted.

HVORFOR BLE DU MED I UNGDOMS-UTVALGET?

Jeg ser en utfordring med rekruttering i egen klubb og nærliggende klubber. Så da vil jeg være med på å forandre dette.

HVORDAN KAN VI GJØRE NSF TIL ET ATTRAKTIVT FORBUND FOR UNGDOM?

Med samlinger der ungdom kan møtes og prøve litt forskjellig skyting kan det bli lettere å få flere interessert i enten hagle, rifle, pistol eller viltmål. Da må vi spre budskapet og involvere alle klubbene i Norge, slik at flest mulig kan få med seg dette.

// Navn //
Edvard Snedrud Trøen Brendnes

// Alder //
20 år

// Hjemsted/bosted //
Kommer ifra Øvre Rendal, vokst opp i Asker, men bor nå i Kristiansand.

// Klubb //
Vestre Bærum Salongskytterlag.

// Verv //
Medlem av ungdomsutvalget hos NSF. Samt varamedlem i styret til Vestre Bærum Salongskytterlag.

HVEM ER DU?

Per i dag studerer jeg Samfunnsplanlegging og kommunikasjon, med utdypning i juridiske fag ved Universitetet i Agder. Mine hobbyer har lenge vært skyting, tegning og fjellturer med bikkja. Har vært ungdomstrener i DFS og hos Vestre Bærum salongskytterlag. Har gått flere kurs hos de aktuelle organisasjonene.

NÅR OG HVORFOR BEGYNTE DU MED SKYTING?

Jeg begynte som skytter gjennom DFS og Asker skytterlag når jeg var 11 år gammel. Jeg begynte deretter som skytter i NSF først når jeg var 17 år gammel og skulle gå over til stående skyting i DFS. Grunnen til jeg begynte å skyte er litt utradisjonell. I hele oppveksten min så var jeg fasinert av et gammelt bilde som henger på hytta. Bildet er av deltakerne på landsskytterstevnet i 1911. Til slutt så hadde jeg mast nok på faren min til å ta meg med på banen.

HVORFOR BLE DU MED I UNGDOMS-UTVALGET?

Grunnen til jeg ble med i ungdomsutvalget var interessen for ungdomsarbeid. Har alltid likt å jobbe med ungdom og dermed hjulpet dem med det jeg kan. Ved å være medlem av ungdomsutvalget så lærer jeg hvordan man kan jobbe videre for ungdommen og hjelpe dem på flere og nye plan.

HVORDAN KAN VI GJØRE NSF TIL ET ATTRAKTIVT FORBUND FOR UNGDOM?

Tenke nytt. Tenke ut fra ungdommens ståsted. Samt å rekruttere foreldrene og få de interessert i sporten. Er ikke foreldrene interessert, så mister vi som oftest ungdommen.

// Navn //
Anneline Tangen

// Alder //
21 år

// Hjemsted/bosted //
Sannidal

// Klubb //
Grenland MSL

// Verv //
Nestleder ungdomsutvalget, Styremedlem i Sannidal skolekorps, varamedlem Norges Bedriftsidrettsforbund

HVEM ER DU?

Jeg er utdanna automatiker og jobber i Caverion, hobbyene mine er skyting (viltmål, jaktfelt og elgbane), spiller fløyte i korps og er med *på yrkes-NM

NÅR OG HVORFOR BEGYNTE DU MED SKYTING?

Begynte når jeg var 9 år, ble vel med fordi pappa ofte var på skytebanen og jeg ønsket å være med å prøve. Siden har dette blitt noe jeg likte og jeg har valgt å satse mye. Har flere medaljer i NM i både elgbane og jaktfelt. Søkke etter nye utfordringer og begynte med viltmål for et drøyt år siden, er pr. I dag på landslaget.

HVORFOR BLE DU MED I UNGDOMS-UTVALGET?

Fikk spørsmål fra viltmålskomiteen om jeg kunne tenkte meg dette da viltmål ikke har så mange å ta av. Har noe styreverfaring fra før da jeg tidligere har sittet i flere år som kvinnekontakt og i valgkomiteen i Sannidal JFF, er styremedlem i Sannidal Skolekorps og varamedlem i Norges Bedriftsidrettsforbund. Dermed syns jeg dette hørtet interessant ut!

HVORDAN KAN VI GJØRE NSF TIL ET ATTRAKTIVT FORBUND FOR UNGDOM?

Tilrettelegge for ungdom og vise at vi er her. Vise at dette er en morsom idrett hvor man knytter vennskap for livet. At dette også er en idrett som kan kombineres med jobb/studier og en hobby for resten av livet.

// Navn //
Thea Haarberg

// Alder //
18 år

// Hjemsted/bosted //
Bærum

// Klubb //
Sportsforeningen Ørn

// Verv //
Medlem i Ungdoms-
utvalget, varamedlem
Viltmål i Oslo Skytter-
krets

HVEM ER DU?

Akkurat nå er jeg på mitt 3. og siste år på linjen energi- og miljøfag (tidligere naturbruk) på Stabekk videregående skole og etter det er jeg litt usikker på hva jeg skal, men har tenkt på ulike folkehøgskoler innenfor psykologi og friluftsliv, og tenkte etter det å studere. I det siste har jeg gitt meg litt med skytingen, men det har vært det jeg har holdt på med de siste 10 årene. Ellers blir det mye skolearbeid og så er jeg en del med venner og kjæresten.

NÅR OG
HVORFOR BEGYNTE
DU MED SKYTING?

Jeg begynte med skyting i 2007 etter en husbrann som gjorde at pappa og jeg måtte flytte. Og vi trengte egentlig noe annet å tenke på og finne på begge to. En dag dro vi innom luftbanen på Kolsås (som var 1 minutt unna) og fikk prøve pistol, og etter det fortsatte vi begge to.

HVORFOR BLE DU
MED I UNGDOMS-
UTVALGET?

Jeg ble med i Ungdomsutvalget fordi jeg syns det er en fin erfaring å få med seg og jeg håper på å lære mye nytt og bli kjent med nye mennesker.

HVORDAN KAN
VI GJØRE NSF
TIL ET ATTRAKTIVT
FORBUND FOR
UNGDOM?

Jeg tror vi kan gjøre NSF til et attraktivt forbund for ungdom ved å egentlig bare spre ordet om skyting og få med flest mulig, for å få et bra og kanskje enda bedre miljø i alle klubbene rundt om i landet. Og så tror jeg det er viktig å knytte vennskap klubbene seg i mellom og arrangere samlinger og andre sosiale sammenkomster, og kanskje ha større arrangementer hvor skyttere fra de ulike grenene møtes.

// Navn //
Maren Galguften
Lunsæter

// Alder //
25 år

// Hjemsted/bosted //
Tynset/Tromsø

// Klubb //
Kalotten msl /Tromsø
skytterlag

// Verv //
Sekretær og ungdoms-
instruktør, leder i
ungdomsutvalget

HVEM ER DU?

Jeg har en master i geologi, men tar for tiden årsstudium i ledelse siden jobbmarkedet er litt labert. Mesteparten av fritiden går med til skytetreninger, instruering av ungdom i laget og stevner, men også litt besøk på Sats og treffe venner.

NÅR OG
HVORFOR BEGYNTE
DU MED SKYTING?

Jeg ble introdusert til skytingen som baby, siden både mamma og pappa var/er aktive skyttere, samt nesten hele slekta på begge sider. Noen er født med ski på bena, jeg ble født med børsa i hendene! Som 9-10 åring begynte jeg aktivt med skyting. Det er en blanding av familietradisjoner samt mestring og at det er morsomt som gjorde at jeg begynte, og som fortsatt holder motivasjon og interesse oppe. Skytingen har også hjulpet på konsentrasjonsevnen min, som gjenspeiler seg i skolearbeidet, og som jeg nå ser på de ungdommene jeg instruerer.

HVORFOR BLE DU
MED I UNGDOMS-
UTVALGET?

Jeg ble med i Ungdomsutvalget på grunn av læring og inspirasjon: hva vi som utvalg kan gjøre for rekruttering og holde på ungdommen, og skape interesse. Dette er noe som jeg igjen kan ta med meg til min egen klubb.

HVORDAN KAN
VI GJØRE NSF
TIL ET ATTRAKTIVT
FORBUND FOR
UNGDOM?

Mer informasjon og mediespredning lokalt! Jeg tror ikke alle vet om alle NSF's skytegrener og at det finnes et variert og mangfoldig tilbud. Variasjon hjelper på både motivasjon, treningsglede og det blir artigere. Spesielt for riflesiden så tror kanskje mange at man ikke kan kombinere DFS og NSF-skyting, fordi det er ulike regler til utstyr, men det gjelder jo kun internasjonalt og i NM-finaler. Det er viktig å opplyse om at NSF ikke bare er toppidrett!

THE NEW
X SERIES

EXACTLY WHAT SPORT SHOOTERS
HAVE BEEN AIMING FOR

Pedersens Vaabenlager AS

Dronningensgate 57 4610 Kristiansand
www.pvas.no post@pvas.no

SIGSAUER
when it counts®

SKYTTERMAMMA BLE DOMMER

18

Line Teppdalen er skyttermamma med stor M, og opplevde at lovverket var krevende å navigere på utenlandsstevner. Så hun tok steget ut og ble internasjonal viltmålsdommer.

// TEKST: Lindis Græsdal/Heidi Jægtnes FOTO: Privat //

Line Teppdalen (44) er storviltjeger og tidligere aktiv skytter i Norges Jeger- og Fiskeforbund. Men hun er nok mest kjent som mor til den lovende unggutten på viltmål-landslaget, Espen Teppdalen Nordsveen. Derfor har hun reist mye på mesterskap med viltmålskytterne, og dette har vært med på å utvikle motivasjonen til å bli internasjonal dommer.

– Jeg har lenge ønsket å gå på internasjonalt dommerkurs for å få mer innsikt i lover og regler for viltmål, sier hun.

– I løpet av de to årene Espen har vært på landslaget har jeg gjort meg en del personlige erfaringer, og det har oppstått noen situasjoner som kanskje kunne vært unngått dersom jeg hadde hatt den kunnskapen jeg har fått nå.

Line blir Norges Skytterforbunds andre internasjonale dommer i viltmål, så hun er et sårt tiltrengt tilskudd.

Vil få flere kvinner på banen Det er ingen hemmelighet at Norges Skytterforbund har få kvinnelige dommere. Av de 15 som har internasjonal dommerutdanning, er kun tre kvinner. Det samme ser vi også på nasjonalt plan. Kvinnene er underrepresentert. Hvorfor tror Line at det er sånn?

– Skyting og jakt har vært veldig mannsdominert i mange år. Det er det takk og pris ikke nå lenger, men jeg tror at mange kvinner ser på ISSF (International Sports

Shooting Federation) og andre større organisasjoner innen idrett som litt "gubbe". Jeg startet selv med storviltjakt i 1993, og den gangen var det uvanlig at jenter drev med det. Som eneste kvinne på jaktlaget i 23 år, kjente jeg en del på dette. I hvert fall de første årene. Nå går det veldig fint. Jeg er på ingen måte tøff, men synes at det er viktig at vi kvinner trår til og "tør" å ta vår del av jobben. Jeg håper i fremtiden å kunne se flere kvinner som både trenere og dommere.

GIVENDE DAGER

Selve dommerkursen i regi av ISSF fant sted i Ungarn, med hele 28 deltakere. De fleste fra vertsnasjonen Ungarn, men også fra Slovenia, Tyskland, Italia, Frankrike og Sverige – i tillegg til Norge med Line. Aldersspennet strakk seg fra 18 til 60 år. Line forteller at de lærte mye om alt fra generelle regler for alle de fire skyttergrenene, til alt som spesifikt berører viltmål.

– Noe visste jeg fra før, men mye var nytt for meg. Det aller viktigste jeg lærte var nok hvor raskt man kan finne fram til den gjeldende regelen i reglementet, og tolke denne på riktig måte, utdyper hun.

Videre forteller Line at det var fantastisk hyggelig og givende å treffe de andre lederne og trenerne på en annen arena enn skytebanen. Erfaringer ble utvekslet, og viltmålmiljøet er en plass hvor det er lavterskel for å hjelpe hveran-

dre, med mye trivsel og samhold på tvers av landene.

– Det kjennes fint å kunne hjelpe hverandre med å få fram de beste skytterne i verden, smiler hun.

KLAR FOR NYE UTFORDRINGER

Line ønsker å bruke sin nyervervede dommerlisens aktivt, og håper på sikt å få tilbud fra ISSF om internasjonale juryoppdrag. For å beholde lisensen er det nemlig et krav om delta på tre internasjonale mesterskap i løpet av de neste fem årene. Men Line har allerede fått glede av kurset på andre måter.

– Vi deltok i et Grand Prix-stevne helgen etter dommerkursen, og allerede da merket jeg at jeg kunne følge opp skytterne på en helt annen måte enn jeg kunne tidligere, forklarer hun.

– Det er viktig at vi som reiseledere på stevner og mesterskap kjenner regelverket godt dersom situasjoner skulle oppstå. Nå er det jo egentlig skytternes ansvar å kunne lovverket, men det er en ressurs at vi som trenere og ledere kan være observant og forhindre at unødvendige situasjoner oppstår, avslutter hun.

19

HENRIK GÅR «ALL IN»

De tre neste årene skal Henrik Larsen (19) være frontfigur på universitetslaget til University of Kentucky i USA. Der vil han få profesjonell oppfølging frem mot lekene i Tokyo.

// FOTO OG TEKST: BJØRN MYRSET
SKYTTERBJORN@GMAIL.COM //

Amerikanerne har lagt merke til den energiske og lett omgjengelige juniorskytteren fra Trønborg, like utenfor Mysen. Da søknaden om opptak kom, var de raske med å signere Henrik. De visste de ville få en ny frontfigur som både ville, kunne og turte å sette seg hårete mål.

– Jeg går all in, for å bli verdens beste rifleskytter, sier sisteårs-junioren, ubeskjedent. Og han er på god vei. Etter at han sluttet ved NTG (Norges Toppidrettsgymnas), har han studert ved American College of Norway i Moss, som er en forstudie som må gjennomføres før han kan reise over dammen til høsten.

Henrik har lagt ned store doser trening i mange år, noe som har gitt et voldsomt løft det siste året. 629,5 på 10 meter lufrifle i Alfhallen forleden sier mye. Det er verdensklasse, og et resultat som gir han topp ranking i Norge, uansett alder og kjønn.

NTG - EN UVURDERLIG START

– NTG la grunnlaget for satsning min. Jeg startet med DFS som ungdom, men fant fort ut at jeg var i ferd med å miste litt av gnisten. Jeg valgte å satse på match, og luft, for å få være med ut i verden. Da jeg

kom til NTG vokste jeg ikke bare som skytter, men også som menneske. Jeg fikk tidlig være med ut og representere med det norske flagget på brystet. Det ga mersmak. Mye mersmak, sier Henrik.

– Jeg har jobbet godt gjennom tre år for å skape et grunnlag, men det var ikke før etter NTG at resultatene virkelig begynte å komme. Da fikk jeg jobbet godt med teknikken, og det tenkte jeg ikke så mye på da jeg gikk der. Det ligger mye bak gode resultater, først og fremst mengdetrening, men også en forståelse om hvor mye det faktisk krever av hver enkelt utøver for å få det til.

TRENER SIREVÅG FÅR ROS

– Den erfaringa du får i løpet av tre år med militærregimet til Øyvind Sirevåg, lærer deg alt du trenger å vite i startfasen. «Ikke gjør det vanskelig, skyt i midten. Klarer du ikke det må du trene mer». Enkelt og greit. Den barneskole-pedagogikken er gull verdt, og får deg gjennom alt som skjer når du flytter for deg selv som 15-åring, og må håndtere både skole, trening og matlaging, forklarer Henrik.

– Hadde det ikke vært for Øyvind og det han gjør, hadde jeg aldri vært der jeg er i dag. For meg er Øyvind verdens beste trener, og han får skytterne til å prestere i mesterskap gang etter gang, skryter han.

KENTUCKY OG OL

– Har man små mål blir man ikke størst, så her er det «all in» for å vise at alt er mulig bare man jobber hardt nok. Jeg tror dette er veien å gå, for å bli best. Ved siden av skytinga er planen å studere

Henrik Larsen har tatt syvmilsteg som skytter det siste året. Nå har han satt seg noen hårete mål, før han tar skrittet som frontfigur ut til et av verdens beste skytteruniversitet.

arkitektur. Jeg gleder meg, sier Henrik.
Hvordan skal du få til å samarbeide med skytter-Norge?

– Jeg valgte Kentucky for å bli en av frontfigurene på skytterlaget deres. Med det så får jeg anledning til å dra hjem og skyte mesterskap og vurderingsstevner. Er jeg i tillegg en god elev på skolen, får jeg reise hjem så mye jeg vil for å delta i de viktige stevnene. Og jeg kommer til å ha tett kontakt med sportssjefen i forbundet. Jeg får den samme støtten som OL-mesteren Henri Junghanel fikk, så alt av nødvendig utstyr og ammunisjon får jeg jeg dekket, samt en del i forhold til skolen og mat. Ellers har vi flere trenere, fysioterapeuter og all mulig støtte, så dette er som et proffliv, bare med skole. Det er et eventyr det skal bli moro å bli en del av, sier Henrik, som har vært på tur over og vurdert forholdene.

– Joda, det er mye pent å se der, sier unggutten med et lurt smil.

DRØMMER OM OL

– Jeg er veldig takknemlig for den støtten jeg har hatt fra mine gode sponsorer mamma og pappa. Jeg takker også treningsstudioet Mudo

På rekognoseringstur til USA og universitet fikk Henrik hilse på flere av cheerleaderne. Kommer disse til å heie på ham neste år?

Moss for all støtte frem mot EM i Maribor. Og jeg er ganske sikker på inne i hodet mitt, at jeg ender opp på flyplassen i Tokyo best mulig forberedt i 2020.

– Det er nå jeg har muligheten og den skal jeg ta godt vare på. Bare jeg jobber hardt nok ser jeg ikke bort ifra at dette er mulig, sier Henrik kledelig beskjedent.

Det gjør ikke vi heller, Henrik. Med en slik tro på seg selv, med så krystallklare mål og med så stor empati for jobben som må gjøres og respekt for dine konkurrenter, vil du passe utmerket på et av verdens beste skytteruniversitet. Vi er ganske sikre på, at det kommer til å drysse både resultater og erfaringer derfra, som kommer skytternasjonen Norge til gode. Vi ønsker deg alt godt og lykke til, Henrik!

TRENERKURS PÅ SVALBARD ET REISEBREV

Når man jobber som trenerinstruktør for NSF, får man sett mye av Norges bygd og by. Denne gangen ble det en litt lengre tur enn normalt, nemlig ut av Schengen-området og opp til Svalbard og Longyearbyen. Denne strekningen skulle jeg få reise to ganger, siden kurset gikk over to helger.

// AV NILS JOTEN, TRENERINSTRUKTØR/COACH //

Turen er omtrent like lang som Oslo – Syd-Italia. Det tar med andre ord litt tid. Denne første helga hadde jeg derfor beregnet at hvis jeg tok en ekstra dag fri, og reiste på torsdag, så ville jeg få muligheten til å se litt av Longyearbyen før kurset skulle begynne fredag ettermiddag.

LUFTIG START

Det startet i og for seg greit. Etter en mellomlanding i Tromsø, ene og alene for å vise fram det fine røde passet, går turen videre nordover. I Tromsø blåste det stiv kuling, det regnet (i januar) og innflygninga ble litt humpete, men det gikk da helt fint likevel. Det gjorde det ikke i Longyearbyen. Etter en og en halv time i lufta kommer kapteinen med en

Våpen er ikke tillatt å ta med inn i banken på Svalbard. Merkelig nok.

kunngjøring: “Kraftige snøbyger over Longyearbyen”. Brøytemannskapene klarer ikke å holde unna, men vi avventer og ser an situasjonen. Etter 45 minutter med sirkling vender piloten nesa sydover igjen for ikke å gå tom for drivstoff. Vi lander i Tromsø og natten blir tilbragt på hotell. Det var den ekstradagen.

Fredag formiddag får vi et nytt forsøk, denne gangen med det daglige postflyet. Etter en og en halv time lander vi trygt på Longyearbyen Lufthavn kl. 12:15. Men man kunne heller tro at klokka var 00:15, for det var mørkt som svarte natta. Ut av flyet og inn i ankomsthallen, hvor jeg møter jeg Lars Frode som har tilbudt seg å hente meg og kjøre meg til hotellet. Lars Frode er “primus motor” for trenerkurset på Svalbard, og jeg får fort merke at her oppe er menneskene av den serviceinnstilte typen. Jeg blir satt av på hotellet, og vi avtaler at Lars Frode skal plukke meg opp før kursstart dagen etter. Jeg sjekker inn og tenker at om jeg skal få sett noe av Longyearbyen, så må det gjøres nå. I hovedgaten merker jeg fort at jeg ikke er på det norske fastlandet lenger. Noe av det første jeg får øye på er skiltene på døra til Sparebanken Nord-Norge.

«OK! Dette er ville vesten», tenker jeg når jeg får øye på skiltet som forteller at det ikke er tillatt å ta med pistoler og rifler inn i bankens lokaler. Ellers er ikke selve hovedgaten lang, men det er butikker og restauranter på hver side, så sulte ihjel skal jeg da i hvert fall ikke gjøre her oppe.

TØFFELHELTER

Dagen etter blir jeg, presis som avtalt, hentet ved hotellet. Turen går opp til Svalbardhallen. Det er bare et idrettslag i Longyearbyen, og det heter Svalbard Turn. Det ble stiftet i 1930, og har i dag 19 undergrupper med alt fra pistolskyting til kajakkpolo. Det som slår meg når jeg kommer inn i idrettshallen, er at det ikke er tillatt å gå inn med sko. Man tar av seg skoene i foajeen og går i sokkelesten, eller med medbragte innesko. Samme praksis er det på hotellet. Der har de utlånstøfler. Og slik er det i alle offentlige bygg. Av med skoene og på med tøfler. Mindre skitt og mindre vask. De har skjønt det.

Trener 1-kursene til norsk idrett starter med et HLR-kurs (hjerter-lunge-redning) på DVD, noe som gir meg en time til å kunne observere kursdeltagerne. Det er syv på dette kurset – alle voksne menn. En driver med hundekjøring, en jobber for sysselmannen, en annen for universitetet osv. En er dansk og har bodd mange år på Grønland, resten er nordmenn. Noen fra Nord-Norge, noen fra Østlandet, og noen fra det sørlige Rogaland. De fleste skulle nok bare være her et års tid, men det året har blitt til både fem og syv. Det viser seg at trivselen er stor på Svalbard. I 2016 var

En gjeng staute karer etter vel gjennomført kurs.

det tilsammen 2162 innbyggere i Longyearbyen og Ny Ålesund, og 409 av disse var barn. De fleste er visstnok født i august/september, så jeg trekker den slutningen at juletiden fort innebærer litt ekstra hygge for mange her. (“O’ jul med din glede og barn i august”).

KULTURFORSKJELLER

Første kvelden innebærer kun teori og bli kjent. Etter noen år har jeg funnet ut at av og til må ordene dras ut av kursdeltakerne. Dette avhenger ofte av hvor du er i landet, men jeg har erfart at jo lenger nord, jo enklere blir det å slå av en prat. Dagen etter fortsatte vi med teori fram til lunsj, og jeg ble spurt om jeg hadde rukket å handle på Nordpolet? Nja, jeg hadde da så vidt vært innom en tur, måtte jeg innrømme. Saken er den at alt overskuddet fra polsalget går til veldedige formål, blant annet idrettslaget. Ikke rart de har så bra fasiliteter når det gjelder idrett her oppe. Det ble avtalt at undertegnede fikk stikke innom nevnte utsalg i lunsjen, slik at idrettslaget fikk litt ekstra å rutte med. Kun veldedighet, med andre ord.

Selve lunsjen er ikke lik fra gang til gang når man holder kurs over det ganske land. Det kan være baguetter, brød og pålegg, en pølse på Shell, og noen

ytterst få ganger et restaurantbesøk. Jeg så ingen Shell-stasjon i Longyearbyen, så da ble det restaurant. Er det en ting de kan oppi isødet, så er det å ha det bra og kose seg. Etter den bedre lunsjen, venter den praktiske biten av kurset. Skytebanen er i 2. etasje, ikke i kjelleren som i 90% av alle andre skytebaner på fastlandet. Nei, her har de hevet skyttersporten et par hakk. Banen deles med rifle- og bueskytterne, de har fem standplasser og elektronikk fra Kongsberg. Det er fine, lyse lokaler og et velfungerende ventilasjonsanlegg.

Men i bare sokkelesten på skytebanen er ikke noe for meg. Jeg går ned og henter skoene mine. Sockene drar jo med seg masse krutt, og jeg skal gjennom sikkerhetskontrollen på flyplassen neste dag. Der er jeg alltid en av dem som blir plukket ut i utvidet kontroll. I løpet av disse to helgene ble jeg tatt ut tre ganger i sikkerhetskontrollen for sjekk av sprengstoff-fragmenter ...

BACK TO BASIC

Den praktiske delen startes med litt fritrening, for

Det dykkes dypt ned i teorien.

Skytebanen på Svalbard er i eksemplarisk god stand.

Longyearbyen at night

å se hvordan deltakerne ligger an prestasjonsmessig. Det viser seg at de er på et helt jevnt klubbplan når det gjelder presisjon, men med et unntak. Som vanlig blir vi slått av Danmark! Dansken med mange år på Grønland er dyktig, og har tydeligvis lært seg noen ekstra triks.

Vi tar alt helt ned til det elementære og starter der. Det viser seg at vi glemmer veldig fort når det gjelder basiskunnskaper, og at å få dem fôret inn med teskje er en god læremetode. Hvorfor det er slik, kan vi jo filosofere over, men jeg ser det jo veldig tydelig også i egen klubb. Vi har en barne- og ungdomsgruppe som har egen trener, er skikkelig organisert og velfungerende. Med hånden på hjertet tror jeg ikke foreldrene tør å utfordre barna sine i presisjonsskyting. Den voksne garde derimot, kommer på onsdag, stiller seg opp og skyter 50 skudd mot de elektroniske skivene, tar seg en kopp kaffe og reiser hjem igjen. Det er ikke bare at de skyter 50 skudd, men de gjør det tohånds, på en 25 meters bane, mot en duellskive. Det programmet, eller den treningsmetoden, har ikke jeg hørt om før! Men for all del; Så lenge man har det moro er det vel ok?

Resten av denne første helgen går med til basisteknikker og innlæring av presisjonsskyting. Søndag ettermiddag ankommer, det er langt hjem og værmeldingen har varslet "friskt" vær over Troms. Jeg traff en tidligere kollega på flyplassen i Longyearbyen. Stor mann, ca. 195 cm. høy og kraftig, og med solid basstemme. Da vi skulle lande i Tromsø, var denne store sterke mannen som satt i setet foran meg blitt til en liten sopran. Flyet hadde landet sideveis på grunn av kraftig vind.

NY RUNDE

Etter tre uker med jobb og hverdag hjemme på Østlandet, var det bare å komme seg til Gardermoen igjen en tidlig fredags morgen i slutten av januar. Den første helga hadde jeg med meg en alvorlig stor koffert med mye klær, så denne gangen tenkte jeg at vanlig skift og yttertøy ville holde. Vanlig yttertøy etter forholdene på Østlandet, vel og merke. Denne gangen var det nemlig kaldt i Longyearbyen. Kulda på indre Østlandet er tørr og vennlig, det er den ikke på Svalbard. Hullete dongeribukse uten stilongs passer liksom ikke der i januar. Men serviceinnstillingen til folk på Svalbard er jo som tidligere nevnt helt på topp, så de hentet meg ved inngangen til hotellet og parkerte ved inngangsdøra til idrettshallen.

Enkelte ganger hender det at noen uteblir den andre kurshelgen, men ikke på Svalbard. Alle møtte presist fredag kveld. Jeg spurte enkelte av deltakerne om hvorfor de deltok på dette kurset og hvilke forventninger de hadde. Var det for å bli en bedre skytter selv, eller var det for å kunne starte noe nytt i klubben? Pistolgruppa til Svalbard Turn har 18-årsgrense for medlemmer,

så noen ungdomsgruppe har de ikke. Så hva skulle deltakerne bruke kompetansen sin til? På Svalbard er ting litt mer komplekse enn på fastlandet. Folk trenger våpen til beskyttelse mot isbjørn. Da er det naturlig å skaffe seg en 44 mag., eller aller helst en 460. Men norsk våpenlov gjelder også på Svalbard, så for å kunne inneha et slikt våpen må man være medlem i en pistolklubb, ha gjennomgått sikkerhetskurs og deltatt aktivt i klubbens aktiviteter og treninger. Men det er også ofte slik at etter et sikkerhetskurs, som varer i 12-14 timer, så er skytterne overlatt til seg selv. Derfor ønsker klubben å kunne gi nybegynnerne et tilbud etter sikkerhetskurset. Et nybegynnerkurs. Lære bort det de har lært om å treffe blink. Et slikt kurs kan vare i seks måneder etter sikkerhetskurset, og deltakerne kan søke om våpen som habile skyttere.

Pensumet for kurset var vi ferdige med allerede på lørdag kveld, men vi avtalte å møtes på skytebanen for mer praksis kl. 09:00 søndag morgen, "friske og raske". Ryktene skulle nemlig ha det til at det var festligheter i Longyearbyen denne lørdagskvelden. Skjønner godt at

de ansatte politifolkene hos sysselmannen kjeder seg der oppe. Søndag morgen var det full aktivitet på banen, og alle var kjørbare med både våpen og bil.

VEIEN VIDERE

Jeg meldte meg inn i pistolgruppas Facebookside før jeg reiste oppover, og uka etter at kurset var over var de i gang med nytt sikkerhetskurs. Men nå med en ny vri. Nybegynnerkurs etter sikkerhetskurset. Skikkelig oppfølging, coaching og veiledning i mange måneder, for deretter å beholde deltagerne som aktive medlemmer.

Det er bare en ting som er synd for medlemmene i Svalbard Turn, og det er at det koster mange tusen kroner å delta i et stevne lengre sørpå.

Mitt store ønske er at de får til en ungdomsgruppe etterhvert, slik at de virkelig får utfolde seg som trenere, og at ungdom som ikke vil spille fotball, sjakk eller kajakkpolo, kan få lov til å skyte under kyndig veiledning av sine dyktige trenere.

Annonse

HOLSTAD
V Å P E N

WWW.HOLSTADVAPEN.NO

Ringtunveien 1 • N-1712 Grålum • Norway • Phone +47 69 13 90 35

Det er når du treffer på oss du får hjelp som er midt i blinken!

Vi brenner for at våre kunder skal få all den hjelp de trenger for å kunne hente ut alt sitt potensiale som skytter. Med årelang erfaring og som importør og forhandler av ledende merkevarer, har vi kompetansen og utstyret for å hjelpe deg til å treffe de rette valgene.

Våre åpningstider: Mandag- Fredag: 10.00-16.30. Torsdag: 10.00-18.00. Lørdag: Stengt.

HELENE VIKØREN ER TILBAKE – NÅ I SPEILVENDT POSITUR

Plutselig sa ryggen stopp for Helene Johansen Vikøren (snart 20). Et av landets største talenter fikk skyteforbud. Årdal-jenta var fortvilet og ble lei av å «hvile» ryggen. Hun tok en dramatisk avgjørelse: å skifte fra å være høyrehåndsskytter, til å skyte med venstre. Hvordan har det gått?

// AV BJØRN MYRSET SKYTTERBJORN@GMAIL.COM //

Avgjørelsen ble tatt i høst, og etter et halvt års intens treningsperiode, var hun tilbake i finalefeltet i klasse kvinner junior under Kisen Open. Helt uten smerter, men nå i speilvendt positur, har hun startet den møysommelige jobben på veien helt tilbake mot den internasjonale toppen.

Helene var en av mange dyktige DFS-ungdommer. Hun deltok i sitt første NSF-stevne som 15-åring på NM 50/300 meter på Terningmoen i 2012. Etter det var det en raskt og bratt stigning i skytterkarrieren. Hun kom som et skudd. Tok NM-gull med lufttriflen og fikk på kjøpet EM-billett – som 17 åring. Året etter vant hun Nordisk Gull, i tillegg til store seire i internasjonale stevner som München og Luxembourg. Den blonde jenta fra de trange dalene innerst i Sognefjorden satset alt og ble spådd en lysende karriere. Men plutselig sa det bom, ryggen slo seg vrang, og alt stoppet opp.

Tester, prøver, terapi og behandlinger. Alskens tiltak ble forsøkt, uten at det hjalp. Ryggen var skadet og måtte få hvile, mye og

lenge. Det gikk selvfølgelig ut over treningsarbeidet. Allikevel ble hun kvalifisert og funnet skikket til å skyte EM på 10 meter i seniorklassen i Gyør i 2016. Det ble det siste hun gjorde som høyrehendt skytter, foreløpig.

TOK SAKEN I EGNE HENDER

Nå er hun tilbake på skytebanen, fast bestemt på å komme tilbake i toppen.

– Eg tar ein ting om gangen no. Kan henda eg bytter tilbake, om ryggen tillet det, men eg er ikkje sikker, sier jenta som nå trener og studerer i Bergen.

– Det som er sikkert, er at eg skal fortsetta med skytingen, enten den eine eller den andre vegen, sier hun med et lurt smil.

– Nokon vil sikkert hevda at det er umogleg å komme tilbake på topp, men det er det ikkje. Det vil bærre ta litt lengre tid, sier hun reflektert som vanlig.

RYGGTRØBBEL ER VANLIG

Det finnes mange eksempler

på rifleskyttere som har slitt, eller sliter med ryggsmarter fra tid til annen. Noen må gi seg på grunn av skader. Ofte kan det henge sammen med manglende fysisk trening. Det var ikke tilfellet for Helene.

– Eg har alltid trent mykje fysisk styrke helt fra eg dreiv med handball som ung jente, og har vært klar over betydningen av å trene musklene i mage hofter og rygg for å ta vare på ryggen. Men, nå har vi fått påvist en genetisk greie som eg er født med, og som har medverka til at eg har fått en skade i ryggen. Den skaden er det visstnok ikkje mulig å reparere. Kanskje er det ingen vei utanom at eg må skifte til å bli venstreskytter for alltid. Da gjer eg det, og så tar vi den tid det tar, for å komme tilbake til toppen. For dit skal eg, sier den målbevisste jenta, som har langt fra en ekstrem og utsatt stående skytestilling.

Og rådet hun har til nye, unge skyttere, er klart: tren allsidig i ung alder, start opptrening i stående forsiktig, og med mange korte økter.

Gir ikke opp
Helene er ikke den som gir seg så lett. Nå mestrer hun både høyre- og venstrehåndsskyting.

RTT ØSTFOLD VISER VEI

Østfold Skytterkrets har gjort suksess med å få i gang regionale treningsteam (RTT). I fjor var flere av deres unge rifleskyttere med på pallen både i NM og i landsfinalen for ungdom.

// TEKST: BJØRN MYRSET SKYTTERBJORN@GMAIL.COM, FOTO: KJELL ROAR LIVOLD //

Regionale treningsteam ble startet opp i 2004 av NSF, og gir ekstra trening og oppfølging til ungdommer som ønsker det. I Østfold-gruppa har det vært flere hovedansvarlige fra starten av. Herman Rummelhoff og Monica F. Hansen har hatt ansvar i ulike perioder. Siden 2009/10 er det Kjell Roar Livold, landslagsskytteren fra Krapfoss, som har hatt regien.

kosthold og fysisk trening. Fra oktober til mai prøver vi å få til en samling i måneden. Enkelte måneder har det til og med vært to samlinger. Men, det skal passe med alt annet også. Derfor må det planlegges godt, sier Livold.

Men hvem deltar? Stilles det krav?

– Ja, det gjør det, sier Livold, før han fortsetter:
– Men alle utøvere fra klubber i Østfold som har stående skyttere, som har skutt stående minst i ett år, holder et akseptabelt nivå, har interesse for sporten, og som trener minimum 1 – 2 ganger i uka, får

tilbud om å bli en del av gruppa. Aldersspennet er fra 13-23 år. Dette er «krav» som er utarbeidet sammen med gruppa. Hensikten er å løfte gruppa et hakk over klubbnivået. På den måten føler skytterne seg utvalgte, og drar dermed i samme retning. Vi liker å kalle det et kretslag, det forstår alle hva betyr.

Hvordan ser gruppen ut i dag?

– I dag består gruppa av 10 skyttere fordelt på lagene Hasle/Ise, Krapfoss og Fredrikstad. Det er fire gutter og seks jenter. I 2017 vil 2-3 nye få tilbud om å delta. Gruppa bør ikke være for

stor. 10-12 stykker er nok hvis alle skal få utbytte. På RTT-laget jobber vi mye med gode holdninger, verdier og bevisstgjøring, men det er i klubbene hovedjobben gjøres. Framgangen til skytterne er et samspill mellom utøver, klubb og RTT-laget. Alle bidrar – man blir ikke god alene. Dessuten er det veldig godt miljø blant utøverne våre, på tvers av klubbene.

Hvordan planlegger dere et slikt lag?

– RTT er svært viktig for å skape og beholde samhold

mellom skyttere og lag i kretsen. På våre samlinger er det en helt klar strategi; å gi skytterne innblikk i forskjellige treningsformer, øke bevisstheten på egen utvikling, og å utvikle gode verdier. Dette gjøres blant annet ved praktisk trening, via samtaler i gruppa og med innleid ekspertise, sier Livold.

– Et av målene er at skytteren tar med seg noe av treningsmetodene tilbake til klubb og trener på det der eller hjemme. Og, sist men ikke minst; at det blir med fokus på

gjennomføring enn resultat. For å bygge team og finne avveksling har vi hatt andre sosiale tilstelninger som biljard og bowling, sier Livold, som har vist at prosjektet gir avkastning. To av hans elever sto nemlig på pallen da Junior Menn hadde sin NM finale med luftriflen i fjor. Flere andre tok medaljer i landsfinalen for ungdom.

Slik ser en typisk østfold-samling ut. Se neste side.

30

– I min periode har mange andre deltatt som instruktører på samlingene, blant annet Malin Westerheim, Marius R. Bøen, Anne G. Jeppesen og Eline S. Utne. I tillegg har vi hatt innleid ekspertise på

På pallen. Flere av ungdommene i RTT-gruppa stod på pallen under landsfinalen for ungdom.

Høy konsentrasjon under trening.

31

Sammensveiset gjeng.

Ungdommene i RTT-laget er en godt sammensveiset gjeng, som prioriterer samlingene foran alt annet, til og med bursdager.

En samling deles i tre hoveddeler:

TEORI, SKYTETRENING OG KONKURRANSER.

1. TEORI
(MAKS 30 MINUTTER)

Denne delen består av gruppe-samling, teori/samtale/prat, gjennomgang av dagens program, tema og konkurranser. Sistnevnte er gruppa med på å bestemme.

– Vi starter først med å høre hvordan de har det, om det har skjedd noe nytt siden sist, er de fornøyd med stevner de har skutt, skole, jobb, skader m.m, info om stevner/skytinger som kommer, og tar spørsmål fra gruppa og den enkelte skytter, forklarer Livold.

Deretter beveger de seg videre til dagens program og tema.

– I denne delen tas også verdier opp som tema. Det kan være oppførsel overfor andre når man selv er misfornøyd, glede seg på andres vegne, støtte hverandre, glede seg over egen fremgang, være stolt av seg selv, og ikke minst få inn verdien om at alt er mulig. Det er vårt slagord, sier den entusiastiske lederen, før han fortsetter:

– Hvis tema er balanse, så er det helt avgjørende at gruppen forstår hva vi er ute etter. For å få til dette, er den åpne dialogen mellom instruktør og elev helt avgjørende. Etter at vi har diskutert emnet, finner vi øvelser vi skal bruke, og senere hvilke konkurranser vi skal ha på samlingen. Hva som velges som skytetreningens tema er heller ikke tilfeldig. Basistrening er hovedfokus og vi tar ting i riktig rekkefølge. Programmene for hver enkelt samling er godt forberedt og holder en rød tråd gjennom sesongen.

17.30	Oppmøte
18.00	Gruppesamling og teori
18.30	Treningen starter
20.45	Treningen avsluttes
21.00-21.30	Pizza og sosialt

2. SKYTETRENING
(CA. 1 TIME OG 15 MINUTTER)

Oppvarming/tøying. Skytterne gjennomfører de programmene som er bestemt og som de selv har valgt. Programmene er korte, så de ikke blir kjedelige. På andre samlinger kan skytetreningen bestå av individuell trening for den enkelte. Da velger hver skytter et område de skal trene på ut fra egen vurdering. Noe felles og noe individuelt. I denne delen tas også eventuelle justeringer i stillinger hvis det er behov. Gjøres det endringer på skytter så gis det beskjed at det også skal tas opp med klubbtrener ved første anledning. Etter økten er det liten pause med gjennomgang/oppsummering.

3. KONKURRANSER
(CA. 1 TIME)

Gjennomføring av bestemte og valgte konkurranser. Det kan for eksempel være ISSF-finaler, lagkonkurranser og stresskyting. Økten avsluttes med uttøying. Så er det opprydding, skifting, og rigging for pizza, brus og sosialt samvær.

Dersom noen er interessert i å høre mer om prosjektet, opplyser Livold om at det bare er å ta kontakt.

POSITIVT INITIATIV FRA NORDLAND POLITIDISTRIKT

// TEKST: Like før nyttår mottok Bodø Sportsskytterklubb en henvendelse fra Nordland Politidistrikt (NPD) om klubben kunne stå som arrangør av et møte mellom NPD og pistolklubbene i Salten. Hensikten med møtet var å komme i en nærmere dialog med sportsskyttermiljøet representert med styrer og klubbrepresentanter.

Innbydelsen ble sendt ut til alle klubbene i Saltenområdet inkludert også Salten Dynamiske Sportsskyttere. Det møtte representanter fra 6 klubber, totalt 20 personer. Fra Nordland Politidistrikt møtte Erik Christensen (t.h. på bildet), operativ tjenestemann, og Walter Pedersen (t.v.), leder for våpenforvaltningen i politidistriktet.

Fra klubbenes side ble det informert om baneanlegg, medlemstall og aktivitet. Politiet på sin side orienterte om omfanget av våpen i privat eie i Norge og kriminalitetsbildet der våpen og/eller våpeneiere har vært involvert. Det ble også informert om antallet brudd på våpenloven i Norge. Representantene fra NPD orienterte også om arbeidet med saksbehandling rundt våpensøknader, behandling av innleverte registrerte og uregistrerte våpen, samt oppfølging av våpenkort og våpen etter døde personer. Dette også sett i relasjon til at det 1. mars 2017, vil bli kunngjort et tredje våpenamnesti, da det fortsatt er en del gamle våpen som ikke er innlevert eller registrert.

SENTRALISERING AV
VÅPENSØKNADER

I forbindelse med saksbehandlingen av våpensøknader, vil dette bli sentralisert innen hvert av de nye politidistriktene. For Nordland Politidistrikts vedkommende vil dette lokaliseres til et eget våpenkontor i Mosjøen. Søkerne skal fortsatt levere våpensøknader til sitt lokale politi-/lensmannskontor, mens saksbehandlingen og avgjørelsen vil finne stede ved det sentraliserte våpenkontoret. Med en slik sentralisering håper en at sportsskytterne skal oppleve en lik behandling av våpensøknader, uavhengig av lokale våpenkontorer som har vært tilfellet tidligere.

Det ble også påpekt at politiets hverdag ikke skal være noen bremsekloss i forhold til å fremme skyttersporten. Klubbenes gode moral og holdninger til skyttersporten bidrar også til å lette politiets arbeid i så måte. En åpen og konstruktiv toveiskommunikasjon mellom forvaltningsorganet og klubbene vil også bidra til at forvaltningen oppleves som konstruktiv og rettferdig i hvert enkelt tilfelle.

FELLES ANSVAR

Politiets representanter framhevet det felles samfunnsansvar for at våpen ikke er, eller kommer

i uønskede hender. Det være seg observasjon eller kunnskap om våpenbehandling eller livsførsel som vekker bekymring. I så måte har hver især et ansvar for å varsle om bekymringsfull atferd. Som utøvere av skyttersporten har enkeltpersoner og klubber, opinionens øyne rettet mot seg. Det er derfor i sportens interesse at den oppleves som edruelig, sikker og forvaltet på en skikkelig måte, som ikke bidrar til allmenhetens bekymring. Når dette er sagt, bør det poengteres at skyttersporten, med skyttere, klubber, kretser og forbund, har skjøttet sin tarv på en forbilledlig måte. Noe det står respekt av, da dette er en del av et felles ansvar som skyttere.

Hele møtet bar preg av en åpen dialog mellom Politiet og de frammøtte. I etterkant ble det gitt uttrykk for at møtet var meget nyttig. Særlig i forhold til skytternes samhandling med Politiet som etat og videreføringen av sportsskyting som en akseptert idrett og sportsutøvelse i det norske samfunn. Det er berømmelsesverdig at Nordland Politidistrikt tar dette initiativet. Håpet er at dette kan bære frukter i den forstand at andre politidistrikt ser nytten av liknende tiltak. En åpen dialog og et fruktbart samarbeidsklima er ikke bare et behov, men også en nødvendighet.

34 SCHOFIELD-REVOLVEREN

Et revolver-ikon

For skyttere i alle aldre er Smith & Wesson et kjent og velklingende begrep, og de fleste av oss, har eller har hatt en eller annen befatning med deres flotte revolvere.

// AV HANS OLAV BJELVIN //

Smith & Wesson ble dannet av Horace Smith og Daniel Baird Wesson i 1852. Begge, ikke bare kjente for sin revolverdesign, men også som utviklerne av de første metallpatroner bestående av hylse, krutt og kule, kjent som "the .22 rimfire short". En kort utgave av det vi i dag kjenner som randtenningspatronen .22 LR. Den overordnede ideen bak kompaniskapet, var imidlertid å utvikle magasin-type våpen. I 1854 presenterte de en lever-action pistol, som skulle vise seg å bli forgjengeren til Henry og Winchester sine lever-action rifler,

gjort berømte under blant annet den amerikanske borgerkrigen.

I løpet av 1856 hadde Smith & Wesson laget en prototype-revolver i tre, bare for å oppdage at patentet på den vesentligste detaljen, den roterende sylindren, var det en mann med navnet Rollin White som satt på. White, en tidligere ansatt hos Samuel Colt, gav Smith & Wesson lisens på patentet sitt mot en kompensasjon på 25 cent per produserte våpen. Denne kompensasjonen skulle utbetales inntil patentet utgikk i 1872.

Mellom 1857 og 1860 produserte Smith & Wesson førsteutgaven, revolver Modell nummer 1. Deretter fulgte 2. utgaven, en modifisert utgave av Modell nummer 1, inntil tredje utgave av Modell nummer 1 kom på markedet rundt 1870. Smith & Wesson Modell nummer 3 ble produsert helt opp til 1915. I den senere tid er imidlertid produksjonen gjenopptatt i mindre skala av så vel Smith & Wesson, som italienske Uberti som lager replikamodeller av bl. a Smith & Wesson Schofield Modell 3.

Modell 3 ble produsert i flere varianter som modell Russian og Schofield. Sistnevnte fikk sitt navn etter major George W. Schofield, som fikk gjort sine egne modifikasjoner på revolveren, for å tilpasse den til kavaleriets bruk. Smith & Wesson antok modifikasjonene i 1875 og kalte modellen for Schofield etter selvsamme major.

Schofield som er en single action, top break revolver, muliggjør en rask og lett vint tømning og lading av revolveren til hest. Det var også intensjonen til major Schofields modifisering av Modell nummer 3. Samme år, 1875, fikk Smith & Wesson en kontrakt på levering av revolveren til militæret under forutsetning at den kunne skyte kaliber .45 Long Colt. Denne ammunisjonstypen var allerede i bruk i det amerikanske forsvaret. I stedet for å etterkomme dette, utviklet Smith & Wesson sin egen, litt kortere .45 kaliber kalt .45 Schofield, eller også .45 S&W. Og

Detaljebilde av tønna og hengselbolt. Over tønns bakkant sees låsekaffen, som når denne bendes bakover, åpner revolveren

det var vel her de bæsja skikkelig på leggen.

Det ble snart klart at disse to kalibrene ikke lot seg operere om hverandre i S&W Schofield, mens i Colt Single Action Army, som

var kamret for .45 Long Colt, gikk dette aldeles utmerket. Resultatet ble at forsvaret droppet Schofield og fortsatte med Colt.

Selv om Smith & Wesson mistet kontrakten med forsvaret, fortsatte produksjonen av revolveren, som etter hvert skulle vise seg å bli både ettertraktet og populær. Ikke minst takket være tømningen og ladingen av revolveren som var uhyre mer effektiv enn den plundrede Colten.

Et av de mer nevneverdige innkjøp som ble gjort var det Wells Fargo and Company som stod for, men da i en modifisert utgave med 5 tommer pipe, til forskjell fra 7 tommeren som revolveren ble levert med som standard.

Andre som også så monn i denne flotte revolveren var lovens lange arm og datidens lovløse. Jesse James, som var en både berømt

Revolveren i åpent tilstand. Her ser vi tydelig ekstraktoren som fjerner de tomme hylsene etter at de er avfyrt.

Revolveren i spent posisjon. Bak på topstrapen sees baksiktet, som når det bendes bakover bryter revolveren og frigjør tønne og løp.

og beryktet banditt, var en av dem som bar Schofield. Han var en beryktet morder, gjengleder og bank- og togrøver, og ble myrdet med en tilsvarende revolver av Bob Ford, som også var en notorisk banditt. Ironisk nok var dette det eneste Bob Ford ble berømt for. Selvsamme Bob Ford ble selv skutt til døde og følgende innskripsjon var å finne på gravstedet hans: "The man who shot Jesse James." Andre selebriteter på feil side av loven og som bar Schofield, var John Wesley Hardin og Billy the Kid, for å nevne noen av de mest berømte. På den rette siden av loven finner vi berømtheter som Virgil og Wyatt Earp. Wyatt Earp brukte også sin Schofield under den berømte skuddvekslingen i OK Coral i Tombstone mot Clanton-gjengen. Den siste Schofield-bærende og skytende kjendis vi tar med her, er Pat Garret. En lovens vokter, hvis berømmelse skyldes, at han i et ubevoktet øye-

blikk klarte å drepe Billy the Kid. For moro skyld tar jeg på tampen med filmen "3:10 to Yuma", med Russel Crow og Christian Bale i hovedrollene. En, etter min mening severdig cowboyfilm, hvor Schofielden spiller en fremtredende rolle som dobbel sidearm til en

av filmens skikkelige "badasser", Charlie Prince, spilt av Ben Foster.

Fra 2000 til 2003 produserte Smith & Wesson en serie av Modell 3 Schofield. Imidlertid var disse reproduksjonene ikke helt identiske med datidens revolvere, noe som kan sees når de legges ved siden av hverandre for sammenlikning. Den mest "riktige" replikaen av Smith & Wesson modell 3 Schofield er det, såvidt vites, italienske Uberti som står for. Imidlertid er revolveren gjort sterkere for skyting med røyksvakt krutt. Sylindren er forlenget for å kunne ta kaliber som .45 Colt og .44-40, og løp og topstrap er noe tykkere. Ut over dette er revolveren identisk med den opprinnelige versjonen.

Det var derfor naturlig å anskaffe en Ubertiprodusert replika til denne artikkelen.

Revolveren kommer i en moderne, utvendig glanset pappeske, ligger innsauset i olje og inntullet i plast.

Nærbilde av baksiktet slik det fortøner seg for skytteren.

Den utvendige finishen er det lite å sette fingeren på. Innvendig sees noen produksjonsmerker, men dette er det ingenting å si på. Nydelig speilblank og dypblå blånering. Smith & Wesson Schofield er en såkalt "top break revolver". Dette betyr at en låsmekanisme på topstrapen som også fungerer som baksikte, bendes bakover og revolveren åpner seg. I denne operasjonen effektuers utstøtermekanismen i tønna, som støter ut patronene. Den utgaven som ble anskaffet er kammeret for .38 spesial. Med hjemmeladd og fabrikkadd ammo med kulevekter fra 115 grain til 148 grain, bar det av sted til skytebanen. Her ble ei presisjonsskive 25m hentet

fram på det elektroniske anlegget og alt lå til rette for testskyting med støtte må vite, for testing av presisjonen. Stor var imidlertid skuffelsen, da ikke et eneste prosjektil hadde funnet veien til den svarte sirkelen. Etter mye om og men viste det seg at revolveren skjøt 43 cm lavere enn siktepunktet. Et resultat som stod seg uansett hvilken ammo det ble skutt med. Jeg vet ikke om dette er særskilt for denne revolveren. I skrivende stund er ikke dette gjort noe med, men Dremel har og på sikt blir nok frontsiktet tatt ned en millimeter eller to. Så vil tiden vise om undertegnede gunslinger ville overlevd en skarp situasjon i det ville vesten. Men spøk til side. Hva

er så Smith & Wesson Schofield Modell 3 brukende til? Tja, si det. "Cowboy-action"-skyttene ser nok monn i den. Ellers er revolveren et "kjekt å ha"-produkt, og faller inn under kategorien veteranfelt. En øvelse som skytes med våpen produsert før 1946, eller umodifiserte replikavåpen fra samme periode og som man velvilligst får dispensasjon for å delta med. I mine øyne er revolveren et flott stykke innovativt håndvåpen fra en periode av historien, romantisert gjennom bøker og filmer om det ville vesten.

Annonse

Interessert i skytevåpenidentifisering?

Boka «Skytevåpenidentifisering» er en oppslagsbok om skytevåpen, ammunisjon, ballistikk og kriminalteknikk. Den inneholder over 280 illustrasjoner, over 80 tabeller og definisjoner på ca 700 ord og uttrykk. Boka går grundig gjennom blant annet kaliber, ammunisjon, skuddretning, skuddavstand, spor på skytevåpenet og åstedsundersøkelser.

Forfatter er Leif Øren, som har utført kriminaltekniske skytevåpenundersøkelser i 25 år på Kriminalpolitisen/Kripos.

Kjøp den i din nærmeste bokhandel eller på vettviten.no

Forlaget Vett & Viten as
www.vettviten.no

TILBUD kr 398,-
Veil. pris kr 598,-

TILBAKEBLIKK

Tiden går så alt for fort. Hendelsene er mange, og de fleste går raskt i glemmeboken. La oss ta et lite tilbakeblikk.
// AV BJØRN MYRSET SKYTTERBJORN@GMAIL.COM //

BJØRN MYRSET
TAR DYPDYKK I GAMLE
ÅRBØKER OG IDRETTS-
LEKSIKON, OG DRAR
FRAM GLEMTE GLIMT
AV HISTORIENS
GANG.

Vi går 25 år tilbake i tid. Året er 1992. Norge har fått ny konge, det er borgerkrig på Balkan og storkrig i Gulfen som preger mediabildet. Men for Norges Skytterforbund var det OL i Barcelona som gjaldt, nær sagt for alle penga. Toppidrettssatsing koster, og Norge, som hadde hatt tidenes dårligste OL i 1988, hadde startet en omstilling til langt større toppidrettsfokus via etableringen av Olympiatoppen. Toppidrettssatsing koster. Ansvarsfordelingen mellom OLT, forbundsstyret, fagkomiteer, landslagstrenerne og administrasjon, synes fra årbøkene å ha vært kompliserte. Både å akseptere og håndtere.

SPORTSLIG: OL-UTTAK

Kongepokalen 1992 ble tildelt trønderen Siri Landsem som vant NM på 15m frigevær for kvinner, og Ragnar Jelsnes fra Fredrikstad, som vant NM i grovpistol. Legg merke til at begge fikk pokalen i øvelser som ikke benyttes i OL. Den gang ble alle NM-øvelsene vurdert opp mot hverandre.

Apropos konge: Året etter at Norge sensasjonelt vant to gull i luft-VM på hjemmebane i Stavanger, hadde kronprinsen blitt konge og fått opprykk fra å være NSF sin beskytter, til å nå være hele NIF sin høye beskytter. På Tinget ble han utnevnt til NSF sitt 3. æresmedlem.

FOR HISTORIEBØKENE

Her er topp tre av prestasjoner i 1992, som vi bare må huske:

1. Harald Stenvaag, Vestre Bærum Salongskytterlag, som meget fortjent fikk sin første OL-medalje, da han kom på andre plass i 60 ligg. Da hadde det gått 56 år siden Norges forrige individuelle medalje i øvelsen.
2. Stein Fiskebekk, finnmarkingen som dessverre døde i 2007, tok Norges første WC medalje i pistol, da han ble nr. 3 i luftpistol under World Cup i Mexico i mai.

3. Sjur Haugland (12), (ja, du leste riktig) fra Nedre Glommen ss, som tok Nordic Trap-gull under Nordisk i London, i klassen Junior menn. Han var også med på det på norske laggullet.

OL I BARCELONA

Uttaket til OL ble svært kaotisk. Norge hadde i utgangspunktet fire kvoteplasser på rifle og en i viltmål. Men ved en misforståelse mistet vi en plass, for rifleherrene. Norge, med generalsekretær Unni Nicolaisen i spissen, protesterte og fikk inn en skeetskytter som erstatning.

Tor Heiestad, Harald Stenvaag, Hanna Vataker og Nils Petter Håkedal var tidlig klare som deltakere. Men så dukket Stein Fiskebeck opp med særdeles sterke resultater i mai, og klarte OL-plass i siste liten. Om ikke det var nok, kom også Lindy Hansen seg med på OL-troppen rett før avgang. Harald Stenvaag (39) ville gjerne lykkes nå, på toppen av sin karriere som han var. Han var blant favorittene i tre øvelser, og hadde glimrende WC-resultater fra sesongen. Spesielt i Mexico i april var han i storslag med 4. plass i frigevær, og gull både på luft og liggende øvelsen. Han fortsatte med 2., 3. og 5. plass i Los Angeles uken etter. Men da hele verdenseliten møttes i Tyskland i München i mai, fikk vi oss et sjokk; ingen av våre var blant de 50 beste på 60 ligg. Harald sin 11. plass på 3 x 40 var Norges beste prestasjon i det stevnet. Det ga mange litt å tenke på frem til OL i Barcelona om to måneder.

Harald fra OL
Foto: Jon Eeg, NTB/Scanpix

Vi husker hvordan det gikk. Harald tok en meget fortjent sølvmedalje i den aller første TV-sendte OL-finalen på elektronikk. Det ble en skikkelig spennende kamp om millimeterne i denne liggende-finalen.

ANDRE TING VERDT Å HUSKE FRA SKYTTERÅRET 1992?

Mens George H.W. Bush ledet sine styrker i Gulfkrigene, var det en annen Bush i Norge som ble hedret dette året. John Bush var nemlig primus motor for Rogaland Open, et prosjekt som dette året feiret 10-årsjubileum. Jobben de hadde lagt ned for å lage et stort internasjonalt skytterstevne i Norge, nærmere bestemt på sør-vestland-

et, kulminerte med at de også fikk ansvaret for VM på 10 meter i 1991. Intet av dette hadde blitt en realitet om ikke engelskmannen med ol-jegiganten BP i ryggen, hadde tatt dette initiativet. John takket for seg og dro hjem til England dette året.

Gaute Flesland, som hadde vært president i NSF i en årrekke, fikk meget fortjent tildelt UIT høyeste utmerkelse, The Blue Cross, under generalforsamlingen til den internasjonale skytterorganisasjonen UIT. Først og fremst for at han hadde ledet hele fire store internasjonale mesterskap på norsk jord i sin periode som leder.

Andre ting verdt å nevne fra UIT generalforsamling:

- » UIT vedtok at stillingspremiering i match-øvelsene (dvs. egne medaljer for stå og kne) skulle utelukkes fra og med 1992.
- » Doble Trap-øvelsen i lerdue innføres som obligatorisk øvelse.
- » 300-metersøvelsene på rifle faller ut som obligatorisk øvelser, men skal arrangeres dersom det skaffes arrangører.

LØVENSKIOLDBANEN

Årbøkene fra 1992 viser at klimaet mellom forbundet som eiere, og skytterkollen som naboer, var

mildt sagt elendig. En ny sambu-ruksavtale med DFS om bruken av riflebanene ble etter fire (!) års forhandlinger signert.

I forbindelse med Militært VM i 1993 på Løvenskioldbanen, var forsvaret svært interessert i å ruste opp både bygg og anlegg. Det fikk de lov til i noen grad, men det skjedde ikke uten utfordringer. I dag kan vi kanskje si at det var synd de ikke fikk frislepp, siden de hadde hele leirkommandoen fra Hærens ingeniørleir Hvalsmoen til rådighet.

SUMMA SUMMARUM

OL-målet ble nådd, og til tross for mange utfordringer i denne perioden, er det en ting alle fagkomiteer understreker i sine oppsummeringer dette året: betydningen av et stort felles Nordisk mesterskap som ble arrangert på nedslitte Bisley Shooting Range i London. (Ja, England er en del av Norden i skytter-sammenheng). Dette arrangementet, hvor mange skyttere fikk prøve seg i tøffe konkurranser i et internasjonalt miljø, var først og fremst et breddearrangement. Tro om ikke dette burde vært arrangert også i fremtiden?

Kilder: Norges Skytterforbunds årbok fra 1992, og Norsk idrettsleksikon, bind 3.

LADEHJØRNET

Nu som dette hjørnet ikke lenger trykkes på papir, kan det markeres med at jeg innfører et nytt ord for projektil. Jeg innfører det amerikanske ordet "bullet", flertall "bullets" i det norske språk.

// AV WILLY KLETTE //

I kataloger fra Norma og Lapua, Ladeboken og andre brukes ordet «kule» om et projektil. Definisjonen på en kule er et romlegeme med konstant radius. Det brukes kuler i munnladervåpen, i cap&ball-revolvere, i haglegevær (da kalles kulene hagl), og i Daisy CO2 -våpen (da kalles kulene stålhagl). Jeg slutter aldri å forundre meg, når en standplass leder gir ordre om å fylle tønne med 6 «kuler». Det vedkommende naturligvis skal si er å fylle tønne med 6 patroner. En patron består av hylse, tennhette, krutt og projektil, men ingen «kule» De ovenfor nevnte klarer ikke engang å holde orden på det utmerkede ordet projektil. Det kommer fra det latinske ordet projicere, som betyr å kaste fremover. I stedet skrives ordet projektil feilaktig «prosjektil». I lys av forvirringen ovenfor kommer jeg til å bruke betegnelsen "bullet" synonymt med projektil. Dermed så avsluttes dagens skoletime.

Skyttere som tenker på å begynne med lading av patroner kan spørre om det kan være farlig å lade patroner. Til det må svaret være ja, om en bryter grunnleggende regler for god og sikker ladeprosedyre. Alvorlige invalidiserende ulykker har da forekommet. En målsetting med dette hjørnet er å gi nye skyttere gode og sikre lade-vaner. En som tenker på å begynne med lading bør skaffe seg Ladeboken til Svein Solli og Erik Braathen. Utgavene #1, #2 og #3 er de beste, de inneholder støping av bly-bul-

lets, utgavene opp til #7 inneholder resten.

Begrepet dobbelt ladning bør alle ladere merke seg. Bildene viser hva som skjer når volumet med krutt og dermed massen fordobles i forhold til det riktige. Tønne til en Smith&Wesson .44 Magnum modell 29 revolver sprakk da ladningen var 16 gr med N14 krutt bak en 240 gr Pb Bullet. Riktig ladning skulle være 8 gr. En Masterpiece Smith&Wesson revolver modell 14 caliber .38 Special ble ladet med 8 gr R1 krutt. Tre av kamrene i tønne ble revet ut. En kan undre på om alle patronene hadde dobbelt ladning, og at detonasjonsbølgen satte i gang en kjedereaksjon. Noen der ute har sikkert ideer om dette.

Hvordan kan en dobbelt ladning oppstå? Det er to parametere som kan forårsake det. Det må være hurtigbrennende krutt typisk: R1, N310, Red Dot og Bullseye blant andre. Hylsene må opprinnelig være fra sortkrutt-tiden typisk: .32 S&W Long, .38 Special, .44 S&W Special og .45 Colt eller Magnum-hylser. Ni ganger nitten og .45 ACP hylser renner over av krutt ved dobbelt ladning. Ved lading av en typisk .38 Special 148 gr wad-cutter ladning med 2.7 gr N310 vil en dobbelt lading, og til og med en tredobbel ladning, ikke fylle mye i hylsen.

WILLY KLETTE ER KULEPRODUSENT OG HAR LANG OG BRED ERFARING MED LADING. I DENNE SPALTEN DELER HAN AV SIN KUNNSKAP OG ERFARINGER.

QUIZ

Dag Rønning er Norges Skytterforbunds egen quizmaster. Fun fact: Han har topp 10-plassering i NM i quiz, og har deltatt på NRK-programmet QuizDan to ganger, begge gangene med Oslo-laget. Så hvem er vel bedre skikket til å sette sammen en skikkelig skytterquiz?

1. Skytterforbundet er medlem av Det internasjonale skytterforbundet, men også i en annen verdensomspennende skytterorganisasjon. Hva heter den? (Fullt navn, takk!)
2. Harald Stenvaags beste OL-plassering kom når (hvilket år) og i hvilken øvelse?
3. Hva heter viltmålskytteren som er Norges mestvinnende sommerolympier gjennom tidene? (Fullt navn). (OBS! Ikke bruk wikipedia ukritisk her).
4. Hva skal diameteren være på en konkurranselørdue?
5. Monica Lillehagen var første norske skytter som deltok i Paralympics (Beijing 2008). Hvilken klubb representerer hun? (Klubbnavn og sted/kommune).
6. Hva heter den russiske milliardæren (nr. 116 på Forbes liste over verdens rikeste pr. 15. mars) som er president i det europeiske skytterforbundet? (Etternavn holder).
7. Fra 1979 til 1991 ble det arrangert egne VM i luftvåpen. Det siste mesterskapet ble avholdt i Norge, hvor?
8. Hva er maks-vekten (med tomt magasin) til en pistol som skal brukes i 25m baneøvelser, og finfelt, grovfelt og militærfelt?
9. Hva heter nordmannen som er medlem i Det internasjonale skytterforbundets pistolkomite?
10. Landsstevnet for rekrutter (luftvåpen) arrangeres annet hvert år som en del av Ungdomslekene, der 15 idretter arrangerer sine ungdoms-/juniormesterskap sammen. I hvilken by foregår hovedparten av ungdomslekene (deriblant skyting)?

Svar sendes inn til skytternytt@skyting.no innen 20. april.

PREMIE

Hørselsvern fra Peltor med Norges Skytterforbund logo på sidene, boka «Skytevåpenidentifisering» og 5 Flax-lodd.

